

Tot zegen voor anderen of voor zichzelf?

In Psalm 21 vers 7 wordt over een zegen gesproken in verband met de koning. De vraag hierbij is of deze zegen de koning zelf betreft of zijn onderdanen.

De NBV21 vertaalt dit vers zo: *U schenkt hem voor altijd uw zegen.*

Maar de HSV vertaalt: *Want U stelt hem voor eeuwig tot grote zegen.*

Wordt de koning gezegend door de Heer of zal hij juist een zegen voor anderen zijn?

De King-James vertaling geeft weer dat de koning zelf gezegend is, maar heeft als commentaar erbij dat ook gelezen kan worden dat hij tot zegen zal zijn.

Is deze tekst inderdaad dubbelzinnig?

Veel vertalingen zoals de NBG, NBV21, Brinkman en Oussoren geven weer dat de koning zelf gezegend zal zijn. De SV, HSV en Kraus vertalen dat de koning tot zegen zal zijn, net als rabbijn Hirsch: U hebt hem aangesteld voor zegeningen.

Als men de Hebreeuwse tekst volgt staat er, min of meer letterlijk weergegeven: *Ja, u stelt hem zegeningen voor altijd.*

Het woord dat de NBV21 met 'schenken' vertaalt heeft als betekenis 'zetten', 'stellen', 'plaatsen', en beslist niet 'schenken' of 'geven'. Ook het voorzetsel 'voor', '(voor hem) ontbreekt. Het woordje 'hem' is lijdend voorwerp 'hem'. De combinatie 'hem ... zegeningen' kan men goed weergeven met 'hem tot zegeningen'.

Mogelijke conclusie: De koning die door God aangesteld is, is er in de eerste plaats tot zegeningen voor het volk, en niet om zelf gezegend te worden.

Lukas A. de Groot, Februari 2025